

Aspecte metodico-teoretice ale programei de educație fizică din învățământul universitar medical actual din Republica Moldova

Svetlana Miron¹, Grigore Iliin²

¹Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” Chișinău

²Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport, Catedra de Atletism

Rezumat

Premize. Personalul medical bine instruit profesional și fizic, trebuie să acorde o asistență medico-sanitară de calitate, servicii eficiente la un nivel profesional înalt, respectând principiile eticii și deontologiei medicale.

Obiective. Scopul lucrării a fost de a prezenta aspectele metodico-teoretice ale programei de educație fizică din învățământul universitar medical actual din Republica Moldova.

Metode. Au fost analizate 5 programe de învățământ, aplicate pe parcursul ultimilor 20 ani în universitățile din Moldova. Investigația s-a efectuat pe un lot reprezentativ de studenți și rezidenți din cadrul USMF „Nicolae Testemițanu” și medici de familie din medicina primară. Subiecții au fost împărțiți în 2 loturi: lotul I (experimental) 50 studenți (anul I-IV) și rezidenți (care au fost prezenți la lecțiile de educație fizică) și lotul II (control) 50 studenți (anul I-IV) și rezidenți (care au lipsit de la lecțiile de educație fizică). Ambele loturi au fost supuse interviului și proxy interviului, iar pentru colectarea informațiilor s-au utilizat *Chestionatul pentru studenți* și *Chestionarul pentru medicii de familie* (completat de către un grup de medici de familie).

Rezultate. Numai 53,3% persoane intervievate au considerat că disciplina universitară „Educația fizică” are un rol important în pregătirea profesională, dintre care 66,6% recunosc contribuția directă a acesteia. În opinia medicilor de familie sarcina prioritară a educației fizice în învățământul medico-farmaceutic universitar este cea sanogenă (80,0%). Actuala programă de învățământ este apreciată ca insuficientă de către 46,7%, ca formală de către 20,0% și ca perfectă de către 33,3% dintre respondenți. În același timp, realitatea practicării conținutului programului coincide pe deplin cu opinia respondenților în 33,3% din cazuri. Majoritatea respondenților sunt axați pe prevalarea lecțiilor teoretice (26,7%) și celor metodice (33,3%), restul sunt adepți ai activităților practice (40,0%).

Esența și conținutul pregătirii fizice profesional-aplicative a specialistului medic este conștientizată de 80% din respondenți, dintre care 91,7% sunt de părerea că aceasta contribuie la pregătirea fizică generală. Un procent de 80% dintre respondenți sunt de părere că gimnastica este sistemul pedagogic al culturii fizice cu potențial major de influențare educativ-formativă a abilităților socio-profesionale. Majoritatea respondenților (46,7%) sunt de părere că, conducerea universității tratează disciplina „Educație fizică” la nivel egal cu alte discipline, iar 33,3% au perceput o atenție sporită.

Concluzii. Situația creată impune necesitatea de a găsi soluții de aplicare a programelor, care să respecte cel puțin un principiu deontologic de bază. Acest principiu ar impune desfășurarea activităților de educație fizică sub îndrumarea cadrului didactic, în funcție de nivelul inițial al stării de sănătate și al condiției fizice individuale identificat în urma evaluării indicatorilor specifici ținând cont de opțiunile studenților

Cuvinte cheie: educația fizică, programa de învățământ superior medical, asistența medicală, student, ramuri sportive, reforma învățământului.